

(המשך מעמוד 26)

אם כן, מדוע שוחרר?
 "פינקלשטיין הוא אדם חולה", גילה פרנקל. "לא יכולתי להמשיך להחזיקו במעצר ללא הוכחות מספיקות."
 כיצד הגיע תיק החקירה לידינו של שופט-חוקר, בצורה כה נדירה?
 אריה קורנגולד הגיע לראשונה לבית-החולים רוטשילד בינואר 1972. הוא לקה בשיתוק חלקי בעצבי-הראש. הרופאים חשדו בדלקת-המוח, אולם לאחר שמצבו השתפר, כעבור 10 ימים, שיחררוהו לביתו. הם לא יכלו לדעת שהם משחררים אדם תו אל מותו. כעבור חודש וחצי חזר הר מהנדס הצעיר הבריאי שוב לבית-החור לים. הפעם סבל מכאבים חמורים ברגליו, ומה שמזוהר יותר — מהפרעות נפשיות. הרופאים היו אובדי-עצות. רק לאחר שבועיים אישפוז, כאשר גם שערותיו החלו נושרות, הבינו שזו הרעלת תליום. היה זה מאוחר מדי. כל הנסיונות להצילו עלו בתוהו: "כשמצבו החמיר ו" הוא לא יכול היה כימעט לנשום, מספר אביו, "ניתחו אותו ופתחו לו פתח בגרון, כדי שיוכל לנשום. כששבה הכרתו, הוא שאל אותי מי הרעיל אותו. הוא ידע אז שניסו לרצוח אותו."
 חקירת המישטרה בפרשה נכנסה למבוי סתום והיא פנתה לשופט-החוקר.

הרוצחים

רצו להשתלט

גדרה רוטמייר, שהיה בזמנו שור תפו של הנרצח בעסקי הקורס — מפעל לייצור ארנקים בכרמיאל — סיר פר השבוע: "נפגשתי איתו כמה זמן לפני שהוא נרצח. הוא נראה לא טוב. היה מונוח, והבגדים שלו היו משופשפים. העסק שלנו פשט את הרגל, בזמנו.

נרצח אריה קורנגולד מי הרוצח?

וקורנגולד היה זקוק לכספים. הוא סיפר לי שהוא עשה כמה פוליסות ביטוח חיים לטובת אשתו. לדעתו, יכול להיות שהוא התאבד.
 דעה זו שלל השבוע השופט-החוקר, שקבע שהיא לא תיתכן — כשם שלא תיתכן האפשרות שהנרצח בלע את הרעל בטעות. השופט קבע מפורשות כי העובדה שהנרצח עשה את ביטוח-החיים על-שם אשתו — לראשונה בחייו — חורג דש וחצי בלבד לפני שהורעל, מקריה. ואין לראות בה תיכנון מוקדם להתאבדות. גם אביו של הנרצח שלל בתוקף את רעיון ההתאבדות: "הבן שלי נרצח. הר רוצחים רצו להשתלט על המישרד שלו והכספים שלו."

השבוע, שמרו הכל על דומיית אלם. איש מהקרובים לנרצח, גם אלה שהיו נקיים מכל חשד, לא העז לפתוח את פיו. "אני לא רוצה לדבר", אמרה רות הראל, פקידתו לשעבר של הנרצח. "עכשיו אני נקייה, ולא רוצה לחזור על מה שהיה."

ואילו טוני האלמנה הסתגרה בביתה, סירבה להשמיע הגה. למרות שאיש מהם — העוזר, האלמנה והפקידה — אינם חשודים במאומה וחטים מכל פשע, עד שלא תחליט המישטרה להחשיד מי מהם, הרי ניתן להבין את מצבם בם הלא-נחות בעיקבות החלטת השופט-החוקר כי בוצע מעשה-רצח.

אלא שיש להניח, ששתיקה זו לא תור כל להימשך לנצח. סגן-ניצב חיים פרנקל נחוש בהחלטתו לגלות את הרוצח או הרוצחים האכזרים, שלא היססו להרוג אדם בשיטה נוראה כזו: "ברגע שאקבל את התיק בחזרה מידי השופט", הבטיח השבוע, "נחדש את החקירה במלוא הר תנופה. לא נחסוך כל מאמץ כדי לגלות את הרוצחים."

החתיכות קורח

החתיכות. אלא שבמהלך הנפילות והקימות הצדיקיות, הפכו היסודיות לחתיכות-קרח. ונותר להן מעט זמן להפשיר, עד יום א'.

תיאלצנה המועמדות להיות נישאות על כפיים: על כל צעד שעשו, מעדו שתיים. אבל מה? שבע נפל צדיק וקם. גם

שהן החליטו, בלב נרגש קימעה, להגיש את מועמדותן לתחרויות מלכת המים 1973, ידעו המועמדות בערך מה תתבקשנה לעשות, במהלך התחרות. בחלומותיהן הגרועים ביותר הן לא ציפו לתחרות הבלתי-שיגרית שמצפה להן. נוסף לכל הצרות הנוחתות על ראשה של מועמדת, תתבקשנה המועמדות ל-

ראשון בנעילת המחליף קיים מקבלות המועד מרות מפיה של אחת מאלופות הלהקה. בשיעור הראשון על הקרח (משמאל) היו המועמדות פחות ישובות, נאלצו להיזקק לעזרת חברי הלהקה (למעלה).

תחרות הראשונה — על תואר נסיכת הים התיכון — לפסוע בעיקבות ישו, ללכת על המים. על מים קפואים, ליתר דיוק. השבוע נאלצו המועמדות לעבור סידרת אימונים מפרכת, כדי שיוכלו לפחות להתר זיק מעמד על הקרח, בעת הטקס שיתקיים ביום א' הקרוב, ושישולב בתוך המופע המלא של להקת חופשה על הקרח. אם לשפוט לפי רמת האימון הראשון,

המתחרות על התואר, "נסיכת הים התיכון" מתכוונות ליום א'